

Табылдыкның хәлате
нинди?
Һәм жирдә яткан акча
тапсаң ни эшләргә?

من أحكام اللقطة ، وماذا يفعل من وجد مالاً ملقى
على الأرض ؟

اللغة التترية

هل وجدت ذات يوم مبلغاً من المال ملقى على
الأرض؟

Берәр кайчан җирдә яткан акчаны
тапканың бармы?

إذا أردت أن تعرف كيف تتصرف فيه؟ فتعلم أحكام
اللُّقطة.

Әгәр шушы акчадан ничек
файдаланырга икәннен белергә
теләсәң — табылдыкның хөкемен
өйрән!

فإذا علمت أن صاحبه ألقاه زاهداً فيه كحذاء قديم
أو كان المال شيئاً يسيراً كعشرة ريالات فلك أن
تمتلكه بمجرد التقاطه وإن تصدقت به فلا بأس.

Әгәр син хуҗасы шул мал-мөлкәттән
баш тартып ташлаган икәннен белсәң,
мисал итеп иске аяк киём, я инде
кечкенә генә мал — ун риал дип
алыйк, син бу малы үзләштерә
аласың. Шулай ук син аңардан
сәдака бирсәң дә ярый.

وإن كان مما تتبعه همة أوساط الناس فيجب أن
تُعرفه لمدة سنة في أماكن اجتماع الناس.

Әгәр табылган әйбернең халык
арасында кыйммәте бар икән,
аны кешеләр жыела торган
урыннарда бер ел дәверенә күзаллау
өчен калдырырга кирәк.

كأبواب المساجد والأسواق أو على مواقع التواصل
ونحوها من الوسائل الحديثة.

Мисал итеп мәчетләр ишекләре,
базарлар яки социаль сетьләр һәм
башка урыннар.

وإذا لم يأتي صاحبها بعد تعريفها سنة ملكها
واجدها، ولكن يعرف صفاتها جيدا.

Әгәр бер ел үткәннән соң аның
хужасы килмәсә, бу әйбер тапкан
кешегә була, ләкин аның
сыйфатларын яхшылап истә
калдырырга кирәк.

وله أن يلتقط لها صورة لضبط صفاتها قبل
التصرف فيها.

Һәм хужасының күпмедер вакыт
үткәннән соң килүе ихтимал булу
сәбәпле файдалаганчы аны барлык
сыйфатлары күренерлек итеп фотога
төшерергә я инде истә кылдырырга
кирәк.

بحيث لو جاء صاحبها في أي وقت ووصفها ردها إليه
إن كانت موجودة أو رد بدلها إن كانت قد استهلكت.

Һәм әгәр хужасы килеп, әйберне
тасвирласа, һәм ул әйбер сакланып
калган булса, хужасына кайтарырга
кирәк, ә инде бу әйбер таушалган
булса алмашка бүтән нәрсә бирергә
кирәк.

أما لُقطة مكة فلا يَمْتَلِكها لاقِطها أبدا. مهما طالت
مدة تعريفها ؛

Ләкин, Мәккәдәге табылдыкны
тапкан кешегә беркайчан да
үзләштерергә ярамый, хәтта
күзаллау вакыты үтеп китсә дә.

لقول النبي صلى الله عليه وسلم:
ولا تلتقط لُقطتها إلا لمعرف.

Чөнки Пәйгамбәребез ﷺ әйтте:
"Табылдыкны алырга ярамый, әгәр
аны хужасына тапшырыр өчен генә
алмасаң".

وإن سلمها للجنة الرسمية الموكلة بحفظ اللقطة
برئت ذمته.

Әгәр тапкан кеше табылдыкны
сакларга дип рәсми комитетка бирсә,
аннан жаваплылык төшә.

ولا يُقَدِّم على أخذ اللقطة إلا من عرف من نفسه
الأمانة على حفظها والقوة على تعريفها.

Һәм әманәтне сакларлык һәм
күзалларга көч-куәте булмаган кеше
табылдыкны алмасын.

وإن كانت اللقطة حيوانًا كبيرًا يستطيع عن نفسه ضد
الحيوانات المفترسة كالجمل لم يجز التقاطه بل يترك
حتى يأتي صاحبه ويأخذه.

Әгәр бу табылдык үзен кыргый
хайваннардан саклый алырлык зур
хайваннардан булса, мисал итеп
дөяне алайк, ул хайванны алырга
ярамай, хужасы килеп алганчы аны
калдырып китергә кирәк.

وإن كانت حيوانًا صغيرًا يخشى عليه من الحيوانات
المفترسة؛ التقطه وفعل الأحسن لمالكة من أمور:

Ә инде бу табылдык кечкенә генә
хайван булып, үзен кыргый
хайваннардан саклай алмаса, аны
алырга рөхсәт ителә. Һәм бу очракта
да берничә кагыйдәне үтәргә кирәк:

واحد إن فاذا جاء صاحبه بعد ذلك أعطاه قيمته.

1. Әгәр аны ашасаң, хуҗасы килгәч аның бәясен бирергә кирәк.

اثنان او يبيعه ويحتفظ بثمنه لصاحبه.

2. Әгәр сатсаң, хуҗасы өчен акчасын сакларга кирәк.

ثلاثة او يحفظه وينفق عليه من ماله.

3. Я инде аны сакларга һәм үз малыңнан шул хайван өчен сарыф итеп асрарга кирәк.

فاذا جاء مالك الحيوان أخذ منه ما انفقه على الحيوان من علف ونحوه.

Һәм әгәр хуҗасы килсә, шул хайванга сарыф иткән ризыкны, малыңны һ.б. аннан алырга.

لأنه صلى الله عليه وسلم: لما سئل عن
الشاة قال: خذها فإنما هي لك أو لأخيك أو للذئب.

Пәйгамбәребез ﷺ сарык турында
соралгач, ул: "Аны ал, чынлыкта ул
синеке яки кардәшеңнеке, яки
бүренеке",- дип әйткән.

فإذا لم يأت مالكه بعد انتهاء مدة التعريف امتلكه
لاقطه كما سبق.

Әгәр бу хайванның хуҗасы күзаллау
вакыты узганчы килмәсә, аны
үзләштер.

وإن كانت اللقطة شيئاً يسرع إليه العفن أو الفساد
فاكها فإما أن يأكلها
ويحفظ قيمتها لصاحبها وإما أن يبيعها ويحفظ ثمنها
لصاحبها.

Әгәр бу табылдык җиләк-җимеш
шикелле бозылып чери торган нәрсә
икән, аны бәясен саклап ашарга, я
инде сатып, саткан акчасын шулай
ук хуҗасы өчен калдырырга кирәк.

فحافظ على اللقطة فإنها أمانة والحفاظ عليها من
صفات المؤمنين.

Табылдыкны сакла, чынлыкта ул
эманэт, һәм аны саклау
мөэминнәрнең сыйфатыннан
булып тора.

قال تعالى: وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رُءُونَ

Аллаһ Раббыбыз әйтте:
«Алар эманәтләрне һәм
шартнамәләрне саклайлар».